

DEBUUT Maastrichtenaar Hans Dupont schrijft boek over bizarre jeugd- en reiservaringen

Maastrichtenaar Hans Dupont debuteert met zijn boek *Hamrahi*.

foto Harry Heuts

‘Ik was zelf geen lieverdje’

Hamrahi is Hindi voor liefde op het eerste gezicht. Tevens titel van het debuut van Maastrichtenaar Hans Dupont als schrijver. Een boek vol bizarre reisbelevissen en jeugderinneringen.

door **Wiel Beijer**

Een jeugd in een van Nederlands meest ondergewaardeerde steden blijkt een rijkdom voor het leven.” Geen citaat uit een verhaal van Hans Dupont, maar uit de inleiding die Ruud van der Helm schreef voor *Hamrahi*. Deze woorden konden echter net zo goed uit de mond van de schrijver zelf komen. Zeker als de in Maastricht woonachtige schrijver over zijn geboorteplaats zegt: „Heerlen heeft mij gevormd.” „Ik ben geboren in de Willemstraat. In discotheek *Shangri la* in die straat zag ik als 17-jarige voor het eerst iemand heroïne roken.” Dupont begon er zelf niet aan. „In

de *Happy Night* werd geblowd. Heerlen was dertig jaar geleden op een bepaalde manier grootstedelijk. Iets wat Utrecht, de stad waar ik ging studeren, niet was”, vertelt Dupont, die bij Mondriaan geestelijke gezondheidszorg werkt als hoofd van de afdeling preventie. Hans Dupont studeerde in Utrecht psychologie. Die studie maakte hij niet af. Hij ging in Maastricht gezondheidswetenschappen studeren. Daarna nog informatiemanagement aan de Open Universiteit. „Na mijn studietijd ben ik in Maastricht blijven hangen. Ik ben verknocht aan deze regio. Je zit zo in Luik of Aken. Omdat ik veel heb gereisd, besef ik dat ik hier alles heb. Een wandelaar zei ooit tegen me: ‘Als je het niet vindt binnen vijf ki-

lometer van je huis, vind je het nergens.’ Dat klopt, maar dat moet je leren door eerst zelf veel te reizen.” Reizen is zijn passie. „Mijn eerste echte reis voerde in een Fiat 600 naar Turkije.” Met zijn vrouw, die de passie voor reizen met hem deelt, trok hij in 1991 door de Verenigde Staten, Mexico en Guatemala. Daarna volgde India. „Een land van enorme tegenstellingen. Heel grote armoede, maar ook een heel erg harmonische samenleving. Je verveelt je er geen seconde. India was geen liefde op het eerste gezicht, maar wel voor het leven.” Altijd heeft Dupont aantekeningen gemaakt van zijn belevissen. Die heeft hij omgewerkt tot novellen in zijn boek. De verhalen uit India, Mexico en Marokko zijn mooi, die uit Heerlen en het studentenleven heel herkenbaar. Dupont beschrijft bijvoorbeeld hoe hij twee keer door de politie werd opgepakt. In Leiden omdat hij met vriend Adriaan een auto ‘leent’ als ze zien dat de eigenaar de sleutel in de au-

to heeft achtergelaten. Dankzij een vormfout komen de *joyriders* er vanaf met een bekeuring voor rijden zonder rijbewijs. In Heerlen worden zij een keer aangehouden wegens wildplassen tegen de gevel van het raadhuis. Omdat ze vervolgens de agenten beledigen, moeten ze mee naar het bureau. In de politieauto ziet Adriaan op de achterbank het dienstpistool van een van de agenten. Hij neemt het voor de lol in de hand, zwaait ermee. Dat doet de twee jonge Heerlenaren in de politiecel belanden. „Ja, ik was geen lieverdje. Je doet iets een keer, je wordt gepakt en dan doe je het ook nooit meer. Die extreme kanten zijn er inmiddels vanaf. Ik ben altijd geïnteresseerd geweest in alcohol en drugs. Wil weten en begrijpen waarom mensen het nemen. Daarom ben ik in dit werk bij Mondriaan terecht gekomen.” Hans Dupont, *Hamrahi*, uitgeverij LVD-U uit Heerlen, 12,50 euro, ISBN 978-90-79226-02-3.